

[Østergaard.]

sige, at vi synes om, at amtstilskuddet får en mere fast form, end det har haft hidtil. Derimod er bestemmelsen om, at tilskuddet til centralbibliotekerne skal være pristalsreguleret, noget, der nok kan siges forskelligt til. Vi forbeholder os i hvert fald vor stilling til det.

Hvad angår § 19, som foreskriver, at bevillingen til Dansk Forfatterfond forhøjes fra 5 til 6 pct. af statens driftstilskud til folkebibliotekerne, vil vi også tage stilling til, hvorvidt det er rimeligt, eller hvorvidt det er tilfredsstillende for forfatterne. Det må vi høre lidt nærmere om, og det vil vi have undersøgt i et udvalg.

Jeg har ikke mere at sige om enkelthederne her ved første behandling. Der er jo god anledning til at studere mere i det omfattende materiale. Jeg kan imidlertid ikke lade være med her til sidst at sige, at man ligesom kan få indtryk af, at nok er vi i en lykkelig og glædelig udvikling på hele biblioteksområdet, men at dette forslag jo også indebærer mulighed for betydelig udvikling på det rent administrative område, men vi kan vel alle sammen gå ud fra som givet, at vi alle ønsker, at administrationen af biblioteksområdet skal være så billig og så smidig som muligt, således at de store udgifter til biblioteksvæsenet bliver effektive og virkelig går til det, der er hovedsagen. Hvad angår omkostningerne for staten, der er opgjort til 6,2 mill. kr., kan det diskuteres, om det er lidt eller meget, alt er jo relativt, men jeg tror, at vurderer vi lovforslaget nøjternt, skal det nok vise sig, at beløbet ikke slår til, når loven engang bliver ført ud i praksis.

Vi kan glæde os over den stigende benyttelse af vore biblioteker; det er glædeligt, at behovet for denne gode og nyttige uddannelses- og opdragelsesfaktor er stigende. Jeg kan på venstres vegne foreløbig tilsige en velvillig og grundig udvalgsbehandling.

Gertie Wandel: Jeg vil gerne begynde med at sige om det foreliggende lovforslag,

at jeg er glad ved, at der er god tid til at behandle det. Vi er alle ude i kommunerne og herinde i tinget klar over, at den meget store og meget glædelige udvikling, der foregår inden for folkebibliotekerne, kræver udvikling også i lovgivningen, udvikling i hele betjeningen og udvikling blandt personalet; det ved vi.

Se, alle disse problemer har denne gang været behandlet, som den foregående taler sagde, i rundbordskonferencer, hvoraf den første endda var fortrolig; der har været nedsat udvalg, og jeg er ganske klar på, at det er den højeste sagkundskab, der har beskæftiget sig med alle problemerne. Men den højeste sagkundskab glemmer let, at det nu engang er de folkevalgte, både ude i kommunerne og herinde, der skal skabe ikke alene en sympati, men en medfølelse og forståelse for, at det, der her sker, skal ske nu, og det har vi, synes jeg, denne gang i ualmindelig høj grad været udelukket fra. Jeg har været med til behandlingen af andre lovforslag, der bragte store nyheder og store fornyelser, men der har næsten altid været en kommissionsbetænkning, man kunne diskutere, et kommissionsarbejde, man kunne se på og i øvrigt spørge sig for. Men selv de, der har stor interesse for biblioteksarbejdet og selv lever med i det, har denne gang — det gælder i hvert fald mange af os — været udelukket fra forarbejderne; vi har ikke alle som det ærede medlem hr. Lysholt Hansen tilhørt en inderkreds, som, om jeg så må sige, har smugtrænet. Jeg har i hvert fald følt, at denne mangel af en kommissionsbetænkning har givet nogle umådelig udførlige bemærkninger, glimrende bemærkninger at læse, og bemærkninger, som giver svar på mange ting, men det er et stort arbejde, der er lagt på os, de folkevalgte; vi skal kæmpe for det nye hjemme i kommunerne, både med hensyn til udgifter og meget andet, og jeg havde foretrukket, at vi havde vidst lidt mere om det, før lovforslaget fremkom.

Jeg ser af bemærkningerne, at lovforslaget i den form, det nu har, har været forelagt